

μήπως είναι λίγο φασίστες; μήπως είναι λίγο φασί

Πρώτορες με εναισθησίες

Ο τεράστιος θόρυβος που προκλήθηκε στα τηλεοπτικά πάνελ για την υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ Σουλεϊμάν Σαμπικά, και την τελική απόρριψή της, υποπευδύμαστε πως προκάλεσε τρομερή σύγχυση. Και όχι αδικώς. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κατεβάζει ακροδεξιούς υποψηφίους; Γιατί η Χρυσή Αυγή νοιάζεται για τα δικαιώματα των τσιγγάνων; Η παντελής άγνοια και αδιαφορία των ελλήνων κινηματικών για τα ζητήματα των “μειονοτήτων” σίγουρα δεν βοηθά στην απάντηση τέτοιων ερωτημάτων.

Στις λίγες αυτές γραμμές, δεν είναι δυνατόν να ανοίξει ούτε το ζήτημα των “μειονοτήτων” στην Θράκη, αλλά ούτε και της αντιμετώπισής τους από το ελληνικό κράτος.¹ Από την άλλη, ένα σύντομο φρεσκάρισμα της μνήμης μπορεί σίγουρα να ξεκαθαρίσει μεγάλο κομμάτι της τρέλας που κυκλοφορεί στις τηλεοράσεις.

Όπως είναι γνωστό, οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της Ξάνθης εξαιρέθηκαν από την ανταλλαγή πληθυσμών του 1923. Έκτοτε, η Ελλάδα έχει μian αναγνωρισμένη “μουσουλμανική” μειονότητα. Είναι γνωστό επίσης, πως στα Βαλκάνια, και μόνο η αναφορά σε “μειονότητα” είναι τουλάχιστον παράξενη. Τα Βαλκάνια αποτέλεσαν το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ανάμειξης και πρόσμειξης πολιτισμών, γλωσσών, θρησκειών και εθνοτήτων. Η ιστορία της ομογενοποίησης του ελληνικού πληθυσμού είναι μια ιστορία φωτιάς, αίματος και σιδήρου, μια ιστορία που έλαβε χώρα στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν. Κι επίσης είναι πολύ μεταγενέστερη από την ίδρυση του ελληνικού κράτους. Κοντολογίς, όταν μιλάμε για Πομάκους ή Τούρκους στην Ξάνθη, δεν αναφερόμαστε στους ίδιους τους κατοίκους αυτών των περιοχών, αλλά στον τρόπο με τον οποίο, οι κάτοικοι αυτοί εμφανίζονται στους σχεδιασμούς του Υπ.Εξ.

Πομάκοι ονομάζονται οι κάτοικοι των ορεινών χωριών από την Ξάνθη ως τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Οι Πομάκοι αποτελούν ένα χαρακτηριστικό δείγμα του βαλκανικού περιβάλλοντος: είναι μουσουλμάνοι και μιλάνε ένα ιδίωμα που έχει έντονη Βουλγαρική επιρροή. Οι Πομάκοι θεωρούνταν από το ελληνικό κράτος μέρος της τουρκικής μειονότητας μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του '90. Οι περιοχές τους εντάσσονταν στην “επιτηρούμενη ζώνη”. Μια ζώνη 15-45 χιλιομέτρων από τα βόρεια σύνορα, στην οποία ίσχυαν ειδικοί νόμοι, η μετακίνηση απαγορευόταν, η δε έκδοση βίζας για την είσοδο ή την έξοδο από τη ζώνη αυτή ήταν απαραίτητη. Οι Πομάκοι είχαν ανάγκη από ειδικό διαβατήριο για να κυκλοφορήσουν στην υπόλοιπη Ελλάδα. Αυτή ήταν η περίφημη “μπάρα” στα χωριά της Ξάνθης. Εν ολίγοις το ελληνικό κράτος επεφύλασσε στους κατοίκους αυτών των χωριών εξαθλίωση και ασφυκτικό στρατιωτικό έλεγχο. Στα τόμια τους εφαρμοζόταν μια light εθνοκάθαρση.

Η κατάσταση άλλαξε το 1996, χρονιά κατά την οποία το καθεστώς της επιτηρούμενης ζώνης καταργήθηκε (τους λόγους για αυτήν την απόφαση μάλλον θα πρέπει κανείς να τους αναζητήσει στο διεθνές περιβάλλον και τη θέση της Ελλάδας σε αυτό). Μαζί με την κατάσταση άλλαξε και η πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στους Πομάκους. Η νέα κρατική στρατηγική για την διαχείριση των “τουρκογενών μειονοτήτων” περιελάμβανε την προσπάθεια τεμαχισμού και αριθμητικής συρρίκνωσής τους. Στα πρόσωπά τους, το ελληνικό κράτος έβλεπε πληθυσμούς που τελούσαν υπό την προστασία του τουρκικού κράτους. Αποτέλεσμα αυτής της νέας πολιτικής ήταν ότι οι Πομάκοι δεν γίνονταν πλέον αντιληπτοί ως μιστοί Τούρκοι, αλλά ως Έλληνες αδερφοί με βυζαντινή καταγωγή. Συνεπώς η μουσουλμανική μειονότητα έπαυε να αποτελείται από 100.000 κατοίκους της Θράκης και πλέον γινόταν λόγος για 40.000 Πομάκους και 15.000 τσιγγάνους (κάνοντας τις σχετικές προσθαφαιρέσεις μάς μένει ένα ταπεινό 35.000 τουρκογενών - μιας και απαγορεύεται να λέμε Τούρκοι).

Και να πώς ξεδιαλύνεται ένα μεγάλο μέρος του μυστηρίου! Να γιατί οι χρυσαυγίτες νοιάζονται για τα δικαιώματα των τσιγγάνων! (Βασικά οι χρυσαυγίτες χέστηκαν για τα δικαιώματα των τσιγγάνων, οι τσιγγάνοι τις Θράκης όμως είναι εθνικά χρήσιμοι). Να πώς μπορεί να είναι κανείς και πράκτορας της ΕΥΠ και ακτιβιστής των δικαιωμάτων!

Απομένει ένα τελευταίο ο ερώτημα: γιατί ο συνασπισμός ριζοσπαστικής αριστεράς κατεβάζει για υποψηφίους πρακτορίσκους; Ήδη από τις πρώτες μέρες της κρίσης διαπιστώναμε ότι ο ρόλος της αριστεράς γίνεται όλο και πιο προβληματικός. Καθώς η μεταπολίτευση τρώει τα ψωμιά της, καθώς το χρήμα όλο και σπανίζει, η αριστερή διαμεσολάβηση θα γίνεται όλο και πιο δύσκολα. Τι μένει στην αριστερά του τέλους της μεταπολίτευσης; Ποιος θα μπορεί να είναι ο ρόλος της; Μα φυσικά να επιδείξει την ειδική αριστερή μορφή του πατριωτισμού, η οποία προσέφερε μια θέση στον εθνικό κορμό τόσα χρόνια. Στο κάτω-κάτω, κράτος θέλει να γίνει και ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν το έχει για κρυφό. Μόνο που κράτος, εκτός των άλλων, σημαίνει, μπάτσοι, στρατός και πράκτορες.

¹Λίγα παραπάνω θα βρει κανείς στο “Η «προστατευόμενη» μειονότητα και οι εθνικές ανάγκες στη Θράκη”. Δείτε το στο www.antifascrista.net > προηγούμενα τεύχη > τεύχος 12

Το χωριό Μέδουσα το 1994. Η φτώχεια του μέρους είναι παραπάνω από εμφανής.

Τα πομακοχώρια και το σημείο της “μπάρας” λίγα χιλιόμετρα έξω από την Ξάνθη

Η Σαμπικά Σουλεϊμάν. Αυτή είναι ακτιβίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων! Νισάφι πια με τους αναρχοάπλτους...